

[Skatteministeren]

Den 27. september 1993 meddelte jeg Skat-
teudvalget ved besvarelse af spørgsmål 123,
alm. del – bilag 379, at for ejendomme, der ik-
ke er omfattet af ligningslovens procentregler,
fastsættes lejeværdien efter et skøn, jf. stats-
skattelovens § 4, litra b.

Udgangspunktet for dette skøn er, hvad
ejendommen (lejligheden) kan indbringe ved
udlejning til uafhængig tredjemand. I de kom-
muner, hvor boligreguleringsloven gælder, vil
værdien ansættes med udgangspunkt i den
omkostningsbestemte husleje.

Disse retningslinjer vil Told- og Skattesty-
relsen bekendtgøre i Ligningsvejledningen for
1993.

Boligministeren har nedsat en arbejdsgrup-
pe, der skal kortlægge og vurdere de proble-
mer, der kan opstå for boligsøgende, der inve-
sterer i boligkollektiver, boliginteressentskaber
m.fl.

Når arbejdsgruppen har tilendebragt sit ar-
bejde, vil regeringen tage stilling til, hvorvidt
der er behov for at ændre lejeværdireglerne for
boligkollektiver m.v. samt for ejere af små ud-
lejningsejendomme, hvori ejeren selv bebod en
lejlighed.

Spm. nr. S 369

Til *industriministeren* (10/12 93) af:

Kirsten Jacobsen (FP):

»Vil regeringen fremsætte lovforslag, der
sikrer, at pensionsopparere, der flytter deres
pensioner fra bank til forsikringsselskab, pen-
sionskasse eller omvendt, ikke får pålagt flytte-
gebyrer, som er større end de faktiske omkost-
ninger, der er forbundet med flytningen?«

Begrundelse

Det er aldeles urimeligt, at pensionsopspa-
rere i realiteten tvangsbindes, fordi pensions-
selskaberne har vedtaget en indbyrdes flytteaf-
gift på 7 pct. Denne afgift står på ingen måde i
forhold til kostprisen ved flytning. Det kan ik-
ke være meningen, at pensionsselskaber ved
hjælp af en særlig høj gebyrpolitik kan holde
på kunder, som ønsker at flytte til et andet sel-
skab.

Svar (15/12 93):

Industriministeren (Trøjborg):

Finanstilsynet godkendte i oktober 1992 en

aftale, der indebar en væsentlig nedsættelse af
gebyret for flytning af pensionsordninger mel-
lem forsikringsselskaber. Aftalen var et skridt i
den rigtige retning, men den løste ikke alle
problemer, der ligger i metoden til beregning
af det gebyr, der tages ved opsigelse af en for-
sikringskontrakt.

Det er en almindelig misforståelse, at man
blot skal betale det, det koster at gøre pen-
sionsforsikringen op. Det er faktisk den mind-
ste del af gebyret. Hovedparten af gebyret lig-
ger i de omkostninger, som blev afholdt allere-
de ved forsikringens tegning, og som blev for-
udsat betalt løbende gennem forsikringens lø-
betid. Hvis forsikringen opsiges »i utide«, for-
bliver disse omkostninger ubetalte.

I det forsikringssystem, vi har i Danmark,
deler forsikringstagerne solidarisk ikke blot
forsikringsrisikoen, men også investeringsrisi-
koen. Den enkelte forsikringstager får således
en gennemsnitlig forrentning af sine indbeta-
linger, uafhængig af hvornår han har indbetalt
sine beløb. Derfor giver ændrede kurs- eller ri-
sikoforhold mulighed for spekulation, hvilket
kan skade de tilbageblevne forsikringstagere.
F.eks. vil opsigelse i utide kunne ske på et tids-
punkt, hvor salg af værdipapirer svarende til
forsikringens værdi vil give kurstab. Betaling
for sådan risiko indgår også som en væsentlig
del af genkøbsgebyret.

De hidtidige systemer til beregning af gen-
købsgebyrer har sikret, at de tilbageblevne for-
sikringstagere ikke kom til at betale for dem,
der opsagde i utide, men gebyret har været be-
regnet ud fra nogle gennemsnitsbetragtninger,
hvorfor nogle kom til at betale for meget og
andre for lidt. Aftalen fra oktober 1992 løste
ikke dette problem, og Finanstilsynets godken-
delse var derfor tidsbegrænset.

Siden har Finanstilsynet og forsikringsbran-
chen forhandlet om nye regler, og der er nu en
rapport på trapperne udarbejdet af Finanstil-
synet og branchen i fællesskab. Rapporten har
i udkast været forelagt Forsikringsrådet i de-
cember 1993. Det forventes, at nye regler kan
træde i kraft den 1. juli 1994.

De kommende regler, som hvert enkelt sel-
skab selv skal udforme uden Finanstilsynets
forhåndsgodkendelse, forventes at variere fra
selskab til selskab, og det forventes, at der også
inden for de enkelte selskaber vil være forskel-
lige systemer at vælge imellem. Det bemærkes,